

Σαπφικός Λόγος

Η πρώτη Ελληνική ηλεκτρονική e-zine για τα δικά μας κείμενα !!!

Αυτοέκφραση: Εδώ φιλοξενούνται κείμενα όλων των Σαπφίδων & των φιλενάδων μας.
Θα μας βρείτε στη σελίδα www.sapphoGR.net/logos/ & αντίγραφο geocities.com/sapphida/logos/
.. ακολουθεί απόσπασμα..

πάλι ονειρεύομαι

της win-my-freedom, Μάιος 2004

Πάλι ονειρεύομαι..

Και νιώθω την ατμόσφαιρα γύρω μου γλυκιά..

τον αέρα να έχει την αίσθηση μιας πολύ πυκνής ομίχλης που σε αγκαλιάζει απαλά..

αλλά βλέπω γύρω ολοκάθαρα! Είναι αργά το απόγευμα και περιμένω εκείνη νά 'ρθει κάτω από το σπίτι μου. Μόλις χαιρέτησα και φίλησα τη μαμά μου. «Να προσέχετε !» μου είπε και μου έκλεισε το μάτι χαμογελώντας. «Και να δώσεις χαιρετίσματα από μένα!», φώναξε καθώς κατέβαινα γρήγορα τις σκάλες.

Το αεράκι που φυσάει, αλλάζει κατευθύνσεις... μπορώ να μυρίζω το άρωμα μου, το αγαπημένο της! Και εκείνη τη στιγμή ακούω το γνώριμο βουητό. Μέχρι να μπορέσουν να τη διακρίνουν τα μάτια μου έχει φτάσει κι όλας μπροστά μου. Μισοκλείνω τα μάτια μου για να τη δω. Το φως του ήλιου που προχωράει προς τη δύση αντανakλά στη θάλασσα και με τυφλώνει - για λίγο μόνο - μετά η μορφή της καθαρίζει. Πιο γοητευτική από ποτέ.. με το τζην και το δερμάτινο μπουφάν πάνω στη μηχανή της, να χαμογελάει στραβώνοντας ελαφρά τα χείλη και να με κοιτάει από πάνω μέχρι κάτω. «Δεν άργησα ε;» Πριν απαντήσω, μας κόβει η γειτόνισσα που μας χαιρετάει καλοκάγαθα, καθώς περνάει.

- «Τί κάνουνε οι κούκλες, πάλι βολτούλες κάνει το ζευγαράκι;».

- «Καλησπέρα κυρία Ελένη» λέμε και οι δυο.

Την κοιτάω κατάματα. Και μετά αφού της σκάω ένα φιλί στα χείλη, ανεβαίνω στη μηχανή και τυλίγω τα χέρια μου γύρω της.

- «Πάμε..;»

- «Φύγαμε!»

Βάζει μπρος και ξεκινάμε, με τον αέρα να μας παίρνει τα μαλλιά και να μου φέρνει τη γλυκιά μυρωδιά της στα ρουθούνια μου.. Βάζει μπρος και ξεκινάμε και νιώθω την ένταση της στιγμής. Βάζει μπρος και ξεκινάμε και νιώθω ασφαλής! Και νιώθω τη ζωή να με καλωσορίζει. Νιώθω... νιώθω ευτυχισμένη!

..Και μισανοίγω τα μάτια... ξυπνάω...

Πάλι ονειρευόμουν... Πάλι κοιμήθηκα βαριά

[.....]

..και αφήνομαι..

.. ο γνώριμος θόρυβος της μηχανής πλησιάζει. Σταματάει μπροστά μου και μέσα στην αντανάκλαση του ήλιου είναι πιο γοητευτική από ποτέ..!

Μου γελάει στραβά. «Δεν άργησα, ε;» Την κοιτάω στα μάτια..

και μετά της δίνω ένα βιαστικό φιλί στα χείλη ..

και ανεβαίνω στη μηχανή..

και την αγκαλιάζω.. σφιχτά..

- Πάμε..;

- Φύγαμε!